

Member of:

DIRECTED BY EDITORIAL BOARD
Published weekly by "Our Voice" Publishing
Co., 1266 Queen St. W., Toronto - L.E. 6-2186
Printed by Litara Printing Co., Toronto
Subscription: Canada \$4.00, all other
Countries \$5.00.

NAŠE HLASY

INDEPENDENT CZECHOSLOVAK WEEKLY

NEZÁVISLÝ ČESKOSLOVENSKÝ TÝDENÍK

No. 31 (290) Vol. VII.

Authorized as second class mail Post Office Department Ottawa

Saturday, August 26, 1961

SOVIETY OHROŽUJÚ
INTEGRITU ČESKOSLOVENSKA

Ján Papánek

Zvyšovanie medzinárodného napätia je Chruščovom plánovite stupňované a nakoniec musí nevyhnutne prasknúť, ako struna, keď sa prepína, jestli jedna či druhá strana nepovolí. V poslednej dobe sa to prejavuje vyhrožovaním sovietskou "neporaziteľnou" vojenkou mocou každému, kto nesúhlasí s dobytčnými plánmi komunizmu. Dnes je toho dokladom nápor na Berlín, ale zajtra sa to môže prejaviť a prejaví kdekoľvek inde v slobodnom svete ak nebude odporu.

Sovietská moc v Berlíne a vo východnej časti Nemecka je udržiavaná len tanky, bajonetami a najnovšie drátennými prekážkami. Sovietski by is samotnými Nemci vedeli poradiť, keby mali zaistené zázemie Poľska a Československa. Chruščov si je toho dobre vedomý, preto v svojej nedávnej reči sľuboval, že nepripustí zmenu poľských ani československých hraníc a dovoľoval sa ujednaní v Potsdamu. Tento sľub ochrany vlastne znamená vyhružku týmto zemiám, že ak nebudú poslúchať bude sa o nich jednáť a budú nechané na pospas Nemcom.

V svojom náporu a ultimaty proti Berlínu, ktoré sa opakujú a prirovnávajú od konca roku 1958, Chruščov cíti, že zašiel príliš ďaleko. Slobodný svet na čele so Spojenými štátmi odpovedá na jeho hrozby sťahovaním svojich vojenských síl a upevňovaním obranných spojeníctiev a musí počítať s ozbrojeným odporom. Preto uvádza Chruščov v pochýbnosti definitívnosť československých hraníc, ktoré boli dočasne Mnichovom porušené. Vie, že Spojené štáty Mnichova nikdy neužijú a Veľká Británia, Franciia i Sovietsky zväz ho prehľadajú za nepleť ešte v roku 1942 ale to mu nevadí. Dobré vidí, že Berlín ani nemecký problém sa nedá vyriešiť bez vyriešenia sebezachrán a slobody národov strednej Európy. Vie tiež, že dokonca i vláda nemeckej federálnej republiky uznáva československé hranice z roku 1937. Potvrdila to viacerými prehláseniami a v poslednej dobe hranice po Mnichove vytrhané medzníky zasa dala na staré hranice. Chruščov si chce takto zaistiť sľuby, ktoré sú súčasne aj hrozbami, spoluprácu, pomoc a prípadne aspoň pasivitu Českoslovákov a ostatných národov strednej Európy, keby jeho kosák vo výboji proti slobodnému svetu zatiaľ do kameňa.

Celé roky upozorňujeme, že Nemci zle slúžia sebe, slobodnému svetu i demokracii, keď dovoľujú, aby ich občania neustále manifestovali za anektovanie československého územia. Obyvatelia Československa majú zle skúsenosti so Sovietmi a nenávidia ich, ale to neznamená, že by už boli zabudli na nacistický útlak. Veď tí, čo tieto provokácie provádzajú prišli z Československa, ktoré rozkládali a boli najväčšími pomocníkmi Hitlera. Stredná Európa nemá byť a nesmie byť predmetom čachrov s jednej alebo druhej strany.

Slobodný svet by mlčaním alebo nejasnými prehláseniami nemal Sovietom dávať do ruky zbraň, ktorá im sľubom a hrozbami umožňuje si ďalej zaväzovať Poľakov či Českoslovákov k poslušnosti i keby ináč aspoň sabotovali uskutočňovanie sovietského výboja. Nepomáha ani používanie dvoch

Pokračovanie na str. 4

ODEŠEL VEĽKÝ SLOVÁK

Dr. Matej Josko, Washington D.C.

Pán života a smrti krátko za sebou povolal k sebe dvoch príslušníkov americko-slovenskej nár. rodiny, oboch v zastávanom ich povolani ťažko nahraditeľných. Pred pár týždňami náhle opustil rady živých mladý, sotva 29 ročný, nádejplný vedec-geolog Bohdan Pavlu. Syn svojho času tragicky zahynutého vynikajúceho čl. diplomata, politika i novinára Bohdana a v Amerike žijúcej Feďi Pavlu. A teraz, vo štvrtok 3. augusta, sa po prudkom srdčedom záchvate v newyorský nemocnici Montefiore odobral na večnosť Rev. dr. Koloman Derek, farár Slovenskej Evanjelickej Cirkve Svätého Pavla v Bronxu, N.Y.

Náhly skon oboch je ťažkou ranou pre ich najdrahších ako i pre blízkych priateľov. A v prípade Reverenda dr. Kolomana Dereka zaiste i pre krajan-ský náš život v New Yorku a nado všetko pre osirelú cirkev bronxkú, ktorej bol od marca 1959 slova Božieho kazateľom a milovaným dušpastierom.

Denná tlač zverejňujúca úmrtné oznámenie sústrasti cirkevníkov zmienila sa o niektorých medzníkov životnej jeho dráhy. Povolanejší, najmä domáci viery a hlavne oltárni bratia sa k nej budú často vracar. Lebo ak nie viaceri, tak iste jeden z nich bude musieť doorať hlbokú brázdú, ktorú po sebe zanechal Kalo Derek a vydať svedectvo o jeho sľachetnej a veľkej práci na poli cirkevnom. Nasledujúce riadky popri výpočte suchých životopisných dát, chcú byť tiež kytičkou spomienok k čerstvému jeho hrobu na Green Ridge cintoríne v Kenochi, Wisconsin. Prípomienkou všetkým, ktorí ho poznali i nie, čím všetkým mladý ťuhaj od brehov Hrona v živote prešiel než sa stal Reverendom vo Spojených štátoch.

K. Derek sa narodil 4. júla 1905 v Banskej Bystrici. Tam nevšievaval 4 triedy obecné školy a 8 tried klasickeho gymnázia. Absolvoval právnickú fakultu univerzity Karlovej v Prahe, kde dosiahol hodnosti doktora vied právnych a štátnych. Už počas štúdií na právnickej fakulte a po nich bol zamestnaný u rôznych advokátov v Banskej Bystrici, Brezne nad Hronom a v Bratislave a po úspešnej advokátskej skúške bol zapísaný ako praktický advokát u Advokátskej komory na Slovensku. Okrem toho pracoval pre chodné na Ministerstve školstva a národnej osvety v Prahe a v rokoch 1926/27 ako sekretár YMCA v Lučenci, v ktorej funkcii zúčastnil sa svetovej konferencie YMCA a protestantských cirkví v Helsinkach ve Finsku.

Na vojenčine navšievaval záložnú dôstojnícku školu delostrelectva v Bratislave a v Košiciach a po ich absolvovaní bol preložený do justičnej služby v Bratislave, kde ako vojenský sudca dosiahol hodnosti kapitána justičnej služby v zlože.

Od 1. novembra 1934 až do komunistického puču vo februári 1948 bol nepretržite zamestnaný u Ústredného družstva (ÚD) v Bratislave, najväčšej to roľníckej družstevnej centrály na Slovensku. Postupne bol úradníkom, prednostom právneho oddelenia a vedúcim advokátskej kancelárie ÚD, potom riaditeľom revízneho oddelenia, centrálnym riaditeľom a od 1. júla 1945 generálnym riaditeľom Ústredného družstva.

Po komunistickom puči v ČSR dostavili sa do jeho kancelarie traja príslušníci Národnej bezpečnosti na čele s dr. Rendekom, bývalým veliteľom Hlinkovej gardy, ktorí ho vyzvali, aby ihneď opustil úrad, bez toho, aby tento — ako sa tak normálne robí — niekomu odovzdával. Keď sa dr. Derek protivil a odvolával na to, že je v zaujme ústavu, aby v ňom niekoľko dní zostal, lebo bolo treba likvidovať niektoré dôležité obchody, odviekli a uväznili pred jeho zrakom riaditeľa a prednostu tlačového oddelenia ÚD Stana Plicu. Zatiaľ čo členovia Národnej bezpečnosti boli zanepokojení týmto zatýkaním, zástupci komunistickej strany, inak

Pokračovanie na str. 2

NĚMCI BUDOU VOLIT

Dr. Jaromír Měšťan

Psáno pro "Naše Hlasy"

Bonn v srpnu 1961 — 17. září otevřou se v celém Západním Německu volební místnosti k volbám nového parlamentu. Spolková republika je dnes s 57 miliony obyvatel největším státem svobodné Evropy, který od pádu III. Říše prošel dramatickým vývojem a s jehož budoucností je dnes do značné míry spojen vývoj svobodného světa.

Bonnský stát je parlamentní demokracií, kde parlamentní instituce a orgány fungují dnes se známou německou přesností a solidností. Státní weimarské demokracie z let 1918-1933, ale snaží se vyhnout všem chybám, na které zanikla weimarská republika.

Spolková republika je dnes zemí blahobytu. Pozorují často úžas na tvářích lidí, kteří prošli nebo poznali Západní Německo ještě kolem roku 1948: města, až na 80 procent zničená a v troskách, demontované průmysly, hlad, bída a nejistota, deset milionů Němců odsunutých z Východu, země bez politického vedení. Dnes se mluví právem v zahraničí o "hospodářském zázraku": průmysl je nejmodernější na světě, není nezaměstnaných, naopak pracuje tu přes 600 tisíc dělníků z Itálie, Španělska, Řecka, Pakistanu, města jsou znovu vzorně vybudována a mnohdy podle starých podob a historických plánů, Něm

ci jsou dnes druhými největšími výrobci aut na světě, mají největší zásobu zlata a deviz, přispívají miliardami nevyvinutým zemím, a jejich 8 divízi jsou páteří obranného systému NATO. "Chudobinec Evropy", jak bylo Západní Německo nazýváno, zmizel, — dnes procento zahraničních rekreačních cest širokých mas přesahuje dokonce Spojené Státy: sovětská kalkulace s bídou a anarchií nevyšla: Spolková republika je dnes nejbezpečnějším článkem západního obranného společenství. Vláda pěstuje velmi cílevědomě a mnohdy bez ohledů na oběti politiku evropské solidarity a i d i opozice tuto evropskou politiku podporují. Totalitní myšlenky v této zemi po utlpení, které zasáhlo celý národ, jsou mrtvy a žijí jenom jako strašidlo v moskevské propagandě, vypočítané hlavně na Československo a Polsko. Dosud — 15 let po válce probíhají denně u západoněmeckých soudů procesy s nacisty, kteří se provinili proti lidskosti a dopustili se zločinů na lidech i národech. — V Ludwigsburgu je centrála, která řídí tuto práci a obstarává materiál pro spolkové úřady státních žalobců. Také tato katarde probíhá s německou důkladností, mnohé události se udály

před 20ti léty, očz stěžuje procesní situací a pak je projednává demokratický soud.

Při cestách do zahraničí nebo při setkání s cizinci jsem často tázán, může-li svět věřit v německou demokracii a v pevnost dnešního demokratického zřízení. Bez rozmyšlení odpovím kladně. Němci poznali chyby minulého režimu, konfrontovali se nemilosrdně s neblahou minulostí a začali znovu. Zvláště mladá generace, vychovávaná již demokraticky a evropsky, posmívá se vyšeptalému a zrezivělému nacionalismu a v době, kdy volně cestuje po celém světě, nezřídka i do zemi za Železnou oponou, cení si svobodu a nevěří, že je — "Deutschland ueber alles".

Weimarská demokracie zašla hlavně na roztržnost a slabost, kterou využily radikální síly. Dnes Spolková republika, v níž se demokracie vyvinula až do formální perfektnosti — rozhodujícím orgánem je Ústavní soud, — vyvíjí se ve stát se systémem dvou stran. Konzervativní Adenauerova strana a Sociální demokracie jsou hlavními uchazeči o moc ve státě. Liberálové tvoří asi 7 procent voličské masy a jako ve většině záp. států jsou stranou "lepších lidí". Pravicová "Deutsche Partei", která se opírá o severoněmecké sedláky, se rozpadla a její část se spojila nyní se stranou odsunutých Němců (BHE), která hraje úlohu již jen v zemských sněmeh, když se do bonnského parlamentu již nedostala, aby společně dosáhly v celé zemi 5 procent voličstva a tím dostaly právo na zastoupení ve spolkovém sněmu.

Problém celých voleb v září je, zda se podaří Adenauerovi dostat přes 50 procent hlasů a tam vytvořit opět samostatnou nekoalovanou vládu. Před 4 roky dostal Adenauer 50,2 proc. — Statistci vypočítali, že kdyby volil každý 100. bývalý Adenauerův volič jinou stranu, nebude dosaženo nadpoloviční většiny. Komunistická strana je zakázána a 2 proc. kom. hlasů dostane asi nově utvořená "Mirová Unie" s hesly pro mír a proti atomické válce, proti vyzbrojení Bundeswehru a pro vystoupení Německa z NATO. Tato strana sice disponuje velkými finančními fondy z "neznámých pramenů", ale 5 proc. jistě nedostane.

Sociální demokracie dostala při posledních volbách 32 proc. Aby získala široké masy nerozhodných, kterých je stále velké procento, opustila marxistické téze, stáhla hesla o neutralizaci a proti brannosti a ztratila natolik své vlastní kontury, že s nimi se vypařila příťažlivost pro tradiční levicové vrstvy. Na východě je také otevřeně něm. soc. demokracie obvyčňována z poráženečtí, sociálfašismu a pravicového úchylkářství. V zemi sociálního programu a velmi pokrokového moderního sociálního zákonodárství, vyvětralé marxistické téze a hesla jsou totiž již bez působivosti. Německý dělník, jehož odbory spolurozhodují v podnicích, ve vlastní vile nebo v byt v nejmodernějším sídlišti, který je jeho majetkem, s vlastním autem, čerpá dnes své rozhodnutí více ve vlastní plněm hrnci než v marxistické propagandě. A pak má živé poučení ze situace dělníka v komunistické části Německa...

Volbní boj, jehož režie je odhadována na 100 milionů DM, je veden moderními prostředky. Zástupci všech tří vedoucích stran prodělali prezident ské volby v USA a aplikují nyní své zkušenosti v evropské podobě. — Do volební kampaně byla zapojena divadla a kabarety, které objíždějí celou zemi a veselým způsobem agituji pro strany. Shromáždění s 60.000 posluchači nejsou zvyklými sídlišti, které je jeho majetkem, s vlastním autem, čerpá dnes své rozhodnutí více ve vlastní plněm hrnci než v marxistické propagandě. A pak má živé poučení ze situace dělníka v komunistické části Německa...

Volbní boj, jehož režie je odhadována na 100 milionů DM, je veden moderními prostředky. Zástupci všech tří vedoucích stran prodělali prezident ské volby v USA a aplikují nyní své zkušenosti v evropské podobě. — Do volební kampaně byla zapojena divadla a kabarety, které objíždějí celou zemi a veselým způsobem agituji pro strany. Shromáždění s 60.000 posluchači nejsou zvyklými sídlišti, které je jeho majetkem, s vlastním autem, čerpá dnes své rozhodnutí více ve vlastní plněm hrnci než v marxistické propagandě. A pak má živé poučení ze situace dělníka v komunistické části Německa...

ZPRÁVY Z ETHNIC SCENE

"Cesty do neznáma" (Mystery Riders) do okolí Toronta autobusem společností Gray Coach začínají každou sobotu a neděli, vždy ve 2 hod. odp., v konečné stanici autobusů poblíž Bay a Dundas Sts. Návštěvníkům města jsou také určeny vyhlídkové jízdy městem za minimální poplatek. Informace: HU 7-2121.

CBC-TV, Channel 6, přinesl min. týden zajímavou reportáž z rekreačního střediska "Italian Gardens", po blíž Islington a Finch Ave. Čistý výhled některých podniků jde do pokladny Italian Immigrant Aid Society. # Přes 1.000 litevských zpěváků — sólistů i členů pěveckých sborů z celé severní Ameriky — se sjede do Toronta začátkem září. Vyvrcholením festivalu má být vystoupení na hlavním stadionu CNE. (Musíme jim závidět!) # Kontrolor William Dennison dal etnickému tisku k dispozici další kapitolu ze své nedávné cesty po Evropě a Středním Východě. Zachycuje v ní dojmy z Vídne a z Londýna. Reportáž pokračuje každou neděli na rozhlasové stanici CKFH v 10.15 hodin dopoledne.

V předmluvě k brožurě "11 Steps to Survival" praví kanadský min. předseda Rt. Hon. J. J. Dielenbaker, že "atomová válka může vypuknout buď akcí nebezpečných bláznů nebo proto, že se někdo přepočítal. Dojde-li k takové tragedii, statisíce Kanadčanů mohou zahynout nebo utrpět zranění". Autor předmluvy zdůrazňuje, že musíme být na takovou eventualitu připraveni. Jsi připraven i Ty, milý čtenáři?

Komisarát torontského přístavu (Toronto Harbour Commissioners) vydal informativní leták nazvaný "Fakta o torontském přístavu". - Vyplyvá z něho m. j. že má dnes přístávacích zařízení pro plavidla od 60 do 600 stop.

Právě vyšla ročenka "Canada 1961" a má 300 bohatě ilustrovaných stran. Dá se objednat zasláním 1 dolaru na adresu: The Queen's Printer, Ottawa, Ontario.

Metropolitní úřad pro civilní obranu byl nedávno přejmenován na "Metropolitan Toronto Emergency Measures Organization". Celé město bylo rozděleno na oblasti, v kterých působí "kontrolaři". Jejich úkolem je informovat veřejnost o všech opatřeních jež mohou zachránit lidské životy v případě nepřátelského útoku atomovými bombami.

Zajímavé informace o studentech a mládeži mnohých zemí obsahuje tisková služba "News Features", kterou vydává protikomunistická Institute for International Youth Affairs, 133 East 39th St., New York 16, N. Y., USA.

O současné situaci v komunistické ČSSR se minulý týden v programu "Audio" na rozhl. stanici CJBC zmínil komentátor E. Waengler. Program se vysílá každou středu v 11 hodin dop. Waengler je také autorem pravidelné rubriky ve Staru nazvané "This is Europe".

Casa Loma se může pochlubit stálou výstavou zachycující život a historii všech kanadských provincií. — Výstavku pomohly uskutečnit m. jiné provinční cestovní kanceláře. Počet návštěvníků hradu se letos podstatně zvýšil a nájemce (místní Kiwanis klub) naznačil, že přebýtků bude užito na další zlepšení budov a zařízení.

Letošní kanadská národní výstava (CNE) je otevřena do pondělí 4. září — mimo neděle vždy od 10 hod. dop. Vstupné 75 centů. V Mezinárodní budově je také rozsáhlá výstava komunistického Československa.

Populární nedělní proměnná koncert v torontských parcích začínají vždy ve 2.30 hod. odp. Místa: Grenadier Pond Barge v High-parku a Kew Gardens, poblíž křižovatky Queen St. East a Lee Ave.

Komentáře k programu "International Rendezvous", který je vysílán rozhlasovou stanicí CBC, vína 740 každý čtvrtek v 7 hod. večer (řídí G. Bonavia), pošlete na adresu: CPC, Box 500, Toronto, Ont. Totéž platí o televizním programu "Intercom" stanice č. 9, který můžete sledovat každý čtvrtek v 10.30 hod. večer — adresa: CFTO-TV, Channel 9, Box 9, Agincourt, Ont.

Ontarijská společnost Červeného Kříže uspořádala v rekreačním středisku Sportsland Park, nedaleko křižovatky silnic č. 400 a 7, zdailý "Kurs bezpečnosti ve vodě". Plavecký basén o výměře 15 akrů je ideálním místem pro podobné podniky.

Vyhlídkové voze v Torontě: Imperial Oil Building, 111 St. Clair Ave West (otevřeno vždy odpoledne od 2 do 4 hodin) a Ca. Imperial Bank of Commerce, 25 King St. West (otevřeno od 10 hodin dopoledne do 4 hod. odpoledne). Vstup volný.

ODEŠEL VELKÝ SLOVÁK

Pokračování ze str. 1

spoluzamestnanci družstva, vzniesli na dr. Dereka dôraznú otázku, či sa už rozhodol, lebo 'naše by musel byť aj on hneď zaistený. Nato dr. Derek musel ihneď opustiť ústav, nesmel sa už do úradu vrátiť pre svoje veci, ani s nikým z neho sa stykať. Dodatočne mu potom doručili rozhodnutie novej správy ÚD, že sa služobný jeho pomer s ústavom zrušuje s okamžitou platnosťou a to pre postup pri jednaniach o reorganizáciu družstevníctva "v duchu ľudovodemokratickom". — Jeho miesto zaujal komunist, dr. Durš, 'nak bývalý veliteľ Hlinkovej gardy v okrese Topoľčany.

Dr. Derek bol verejne činným už ako stredoškôľak v rôznych študentských spolkoch. Ako vysokoškôľak bol predsedom viacerých významných vysokoškôľských organizácií na Slovensku i v Prahe, medzi inými predsedom Sdruženia pohronských akademikov, úradujúcim podpredsedom Ústredného svazu československého študentstva. Obzvlášť vyzdvihujeme okolnosť, že bol tiež predsedom Slovenského akademického spolku "Detvan" v Prahe. Spolok tento, založený nadšenými slovenskými študentmi v Prahe v roku 1882 a pomenovaný na počesť slovenskej krásnej básne A. Sládkoviča "Detvan", hral od svojho založenia význačnú úlohu v slovenskom politickom, kultúrnom i hospodárskom živote nielen v Prahe ale i na Slovensku (členmi a funkcionármi jeho boli m. i. Pavel Sochán, Jaroslav Vlček, M. R. Štefánik, Michal Ursíny, Vavro Šrobár, Dušan Makovičský, L. Nádaši-Jégy). Činnosť tohoto spolku za predsedníctva dr. Dereka značne zintenzívnila a vyúsťila v kréde slovenskej mládeže v Prahe, zvečnenom v r. 1932 v jubilejnom zborníku Detvana, kde sa v doslove uvádza: "Keď zdôrazňujeme, že nám leží na srdci budúcnosť ako nás samých, tak i celého nášho národa a štátu — zreteľne dávame všetkým na javo, že k prítomnosti sa stavíme kladne a nie otázky, ktorá by bola mimo dosahu nášho záujmu. Tu dávame na javo, že nie sme ľahostajní k prítomnosti a jej problémom a že si ich riešime svedomitou a s úprimnosťou, aby od teraz naša cesta bola nie pochybovaním, ale vierou a prácou. Od reči dáme sa ku kníhám, od kníh ideme do života, aby sme obohatili i vedomostami dobre poznali život a jeho ťažkosti, ktoré chceme pretvoriť jasom a odvahou svojej mladosti. Nemerame zámer a cieľ podľa síl, ale svoje sily meriame a napínáme podľa veľkosti predsavzatého cieľa. Vystupujeme na verejnosť, aby sme upozornili, že prechádzajme okolo nás bez povšimnutia a bagatelizovať našu prácu a náš zápal bolo by činom vražedným a nepodporovať nás v ďalšej ceste za cieľom bolo by zlovestným a nebezpečným príznakom. Bolo by vyznávaním, na ktoré odpoveď nebude ľahká nám a bude osudná tým, čo si myslia, že mladosť od 24. roku je bez ambícií a sebedovomia. Tu sme a žiadame svoje miesto a hlas v práci i na výsluň."

Duch a uskutočňovanie tohoto manifestu je charakteristickým znakom počínania a aktivity dr. Dereka vtedy i v jeho ďalšej budúcnosti. Riadil sa ním nielen v uvedených spolkoch a vo svojej činnosti v organizácii YMCA, kde bol za Slovensko členom

Ústredného riaditeľstva YMCA v Prahe, ale v celej svojej činnosti, venovanej hlavne dedine v prednáškach kultúrnych. Od 1. novembra 1934, kedy sa stal zamestnancom ÚD v Bratislave, až do smutných marcových dní 1939 skoro každú nedeľu a sviatok prednášal po slovenských dedinách o hospodárskych otázkach, hlavne o družstevníctve. Za tak zvaného Slovenského štátu musel tuto činnosť obmedziť, lebo jeho návšteva na dedine nebola žiaduca so stran tehďajšieho režimu. Pisaval (1934-1948) do roľníckych časopisov, hlavne Hospodárskeho obzoru a Roľníckych novín, Roľníckeho kalendára, ktorý po istý čas — ako potom neskoršie v USA Kalendar Sion — spoluredigoval. Počas II. svetovej vojny vydával dve odborné príručky pre družstvá a to cca 160 stránkovú o poplatkoch a cca 120 stránkovú o Zvláštnej dani zárobkovej.

Hoci bol od roku 1925 členom Roľníckeho dorastu, nebol hneď politicky činným. Zmena nastala až po jeho príchode do Bratislavy, keď sa stal podpredsedom Raľníckeho dorastu v Bratislave. Súčasne bol predsedom Sdruženia družstevných zamestnancov pri Republikánskej strane. Redigoval aj osobitnú právnu rubriku vtedy vychádzajúcej Slovenskej vlasti. Po roku 1938 sa úplne stiahol z politického života a nebol ani členom vtedy jedinej a "samospasiteľnej" politickej strany: Hlinkovej slovenskej ľudovej strany, hoci mu to bolo so strany dozoričieho orgánu tejto strany v ÚD viac rázy vytykáno.

Slovenského národného povstania — hoci bol o jeho prípravách dobre informovaný a tesne pred vyhlásením zúčastnil sa i ďalšej porady v Banskej Bystrici — sa na povstaleckom území nezúčastnil shodou rôznych okolností, ktoré mu v tom zabránili. Bol však s povstalcami v stálom spojení tak počas povstania ako i po jeho čiastočnom potlačení. Je všeobecne známe, že v ÚD boli včas urobené opatrenia k sústreďeniu potravín a zásob v družstvách a ich skladoch na povstaleckom území a k sústreďeniu finančných prostriedkov úverných družstiev z celého Slovenska do Roľníckych vzájomných pokladníc do Zvolene a v Banskej Bystrici. V tomto smere veľmi cenné služby konali revízori ÚD, ktorí podliehali priamo dr. Derekovi ako riaditeľovi revízneho oddelenia a mali voľný pohyb vo všetkých družstvách a príslušné dispozície. Nadšené Slovenské národné povstanie však pri nioslo zármutoť do duše dr. Dereka. Nevrátil sa z neho jeden z troch jeho bratov. Ten, na ktorého rast fyzický i duchovný bol dr. Derek tak hrdý. Ten, ktorému v duchu kresťanskej lásky nahradzoval strateného otca, vlastným zárobkom umožnil vyštudovať a dosiahnuť akademickej hodnosti a štartovať do života. Nacistické hordy sa ho zmocnili a odviekly do niektorého koncentračného tábora, kde mu eichmannovski kati vyhasili život.

Po fronte ihneď v Košiciach, neskoršie v Bratislave sa dr. Derek prihlásil k aktívnej spolupráci v Demokratickej strane, kde sa stal členom užšieho výboru Hospodárskeho sboru. Bol v ňom expertom pre veci finančné a hospodárske. V tejto funkcii zostal až do násilného rozpustenia Demokratickej strany, vyhotovoval písomne materiál pre zákonodarcov tejto strany k rôznym osnovám, ba priamo protinávraty istých osnov zákonov a nariadení. Pri jednaníach o reorga-

nizáciu družstevníctva v duchu "ľudovodemokratickom" mal veľké a časté srážky so zástupcami komunistickej strany, lebo včas s nimi spolu vystihol nebezpečie koncepcie komunistov o scentralizovanie čl. družstevníctva a tým hmotného a duchovného zotročenia družstevníkov, hlavne roľníkov. Dr. Derek v protive s týmito snahami komunistov usiloval sa uplatniť podľa programu Demokratickej strany decentralizáciu. V politickom boji počínal si odvážne, rozumne a vytrvale; zbabelosť, improvizácia a rezignácia — ako posledné utočisko mnohých jeho rovesníkov pred troškou tvrdším zápasom, bojom o zachovanie vznešených ideí i holej existencie, pripadne pred čestnou prehrou — neboli jemu vlastnými. Kovaný v boji proti komurizmu a praktikám komunistov ešte zo študentských rokov v Detvane, kde musel svádzať časté boje s avantgardou slovenských komunistov (Clementis, Okáli, Vámoš, Poničan, Urx, Takáč etc.) domyslné vedenie prispôbovať svoju taktiku, ale bol krajne neústupný v obhajobe a za chovania zásad, nech už šlo o kresťanský svetonázor, demokraciu, spolunažívanie Slovákov a Čechov v jednom a spoločnom štáte — v ČSR a pod.

Po znásilnení Československa a nastolení komunistickej vládnej a výkonnej moci v ňom vo februári 1948, dr. Derek ani chvíľku nebol v pochybnostiach, že jeho miesto a poslanie je nie v žalárnej cele komunistov, ale v slobodnom svete. V máji sa mu podarilo spolu s rešpicientom finančnej stráže Emilom Ujházom z Krupiny šťastne prchnúť za hranice ČSR. Spoločný biedny osud čl. uprchlíkov valiacich sa už vtedy do západnej Nemecka ho razom postavil na predné miesto v starostlivosti o nich. Ako vedúci campu počínal si príkladne. Nešlo o úkol ľahký, bolo sa treba starať nie len o pokrm, ošatenie uprchlíkov, ale tiež o ich duchovnú rehabilitáciu, návrat do normálneho spôsobu ich života a hlavne o ich usídlenie v krajinách, ktoré by im popri duševnom pokoji poskytl možnosti zamestnania a tým ľudský dôstojný život. — V tom čase dr. Derek najprv v Dieburgu, potom v Ludwigsburgu neopomenul burcovať k pomoci kdekoho, hlavne však aj vtedy založenú Radu slobodného Československa, ktorej plé na bol až do svojho skončení členom.

Hlboké náboženské presvedčenie vstúpene mu za detstva v rodičovskom dome, táto priam samaritánska práca a i okolnosť, že svojho času na Mi-

Pokračování na str. 4

CO NOVEHO VE SVĚTĚ

● Ministerský předseda Nehru prohlásil v New Delhi, že Indie musí být připravena jít do války s rudou Čínou, neustoupí-li Peking od územních požadavků na severní hranici Indie. ● W. Marke z Bonnu poslal spolkovému kancléři Adenauerovi dopis, ve kterém mu navrhl, aby odešel z vlády a přihlásil se do francouzské cizinecké legie. Civilní soud v Bonnu odsoudil Barke-ho na 6 měsíců vězení za urážku kancléře a západoněmecké spolkové republiky. ● G. Titov zaslechl během svých letů kolem zeměkoule části různých rozhlasových programů pozemšťanů. Zmínil se v Moskvě novinářům, že zachytil také pásmo svalých. Program vysílala do SSSR soukromá stanice v Mnichově — Radio Osvobození. ● Podle odhadů západoněmecké zpravodajské služby, kterou řídí býv. gen. Gehler, přidá se 90 procent příslušníků východoněmecké armády v případě

proti-komunistické vzpory ve Vých. Německu na stranu povstalců. ● Kubánskou delegaci na sjezdu neutrální v Bělehradu v září prý povede sám premiér Castro. Někteří přihlašení delegáti odjinud již dnes vyslovili obavy, že budou nuceni poslouchat jeho mnohahodinové řečnické projevy. ● Z francouzských pramenů došly zprávy, že vrchní velení Varšavského paktu plánuje přesun některých speciálních čs. a polských vojenských jednotek na území Vých. Německa. ● Západní diplomaté v Praze se domnívají, že ghanský prezident Nkrumah uzavřel s čs. komunistickou vládou tajnou smlouvu o dodávce děl a tanků pro ghanskou armádu. S válečným materiálem pojedou také početná skupina čs. vojenských techniků. Francouzská vláda připravuje repatriaci usedlíků z Alžiru, až se tato země osamostatní. Počítá se, že půjde asi o 400.000 osob.

VRÁNA K VRANĚ SEDÁ . . .

Málokterý ze slovenských listů ve svobodném světě se vyznačuje větším zápletem při šíření slovenského separatismu jako týdeník "Jednota", který vychází v Middletown, Pennsylvania. Jeho hlavním redaktorem je jistý Philip A. Hrobák. Dne 26. července přinesl tento list na první straně zprávu, kterou citujeme doslova:

"Brat Hrobák do Evropy - 28. júla odletel brat Filip A. Hrobák na tryskovom lietadle do Nemeckej Spolkovej Republiky, kde sa zúčastnil v meste Karlsruhe ako slávnostný rečník na sjažde vyhnaných Nemcov zo Slovenska.

Vyhnaní Nemci zo Slovenska, ktorých je vyše 80.000, už dávnejšie nadviazali styky so Slovenskou Ligou a teraz sa spečatila táto spolupráca tým, že brat Hrobák bol ich hostom. Bratovi Hrobákovi želáme mnoho úspechov a šťastlivý návrat do rodnej vlasti."

"Jednota" 26. 7. 1961.

UKLIDNĚNÍ PRO VEŘEJNOST

--Válka nebude, nemůže být. Nikita

Chruščov nemůže obsadit celý svět.

Odkud by komunisti kupovali pšenici?

DOVOLUJI SI OZNÁMITI KRAJANSKÉ VEŘEJNOSTI, ŽE JSEM OTEVŘELA

OBCHOD S LEPSÍ DAMSKOU KONFEKCI

pod jménem

Elite Fashion Shop

na

422 BLOOR STREET WEST

poblíž Bathurst Street

a jsem přesvědčena, že uspokojím i nejnáročnější z našich žen jak cenou tak i kvalitou zboží.

Přijďte si prohlédnouti náš sklad.

TELEFON: 921-9649

HELENA TOUŠOVÁ

OČIMA MARSU

Jerry Procházka

J. Procházka

Záci vysoké školy na Marsu (plane ta Mars, stát Mars, město Mars) dostaly za úkol definovat průměrného Američana. Vůdkem pro ně bylo pouze tu a tam zaslechnutý americký rozhlas. Žák RxPY, za pomoci svého staršího bratra RxPW, napsal tento posudek:

Plet Američana, je pravděpodobně modrá, anebo většinou modrá, poněvadž (podle písni) jsou většinou blue. Milují děti, a všechny písně se zabývají tímto tématem, skoro v každé písni je zmínka o baby. Ženy Američanů jsou převážně pryč od manželů (což konečně je jejich věc) a k tomu názoru jsme došli tím, protože ve svých písních volají (Američané) své ženy, aby se k nim opět navrátily. (Baby come back to me. . . etc.) Život Američana musí být poměrně lehký, neboť si celý den zpívá, podle toho co

v rozhlasu slyšíme my Martané. Jinak myslíme, že mají mnoho starostí s čištěním, neboť se nabízí stále větší množství mýdla ke koupí, což je dělá no velmi vkusně a melodicky, totiž opět zpěvem.

Američan je asi veliký snilek, poněvadž stále slyšíme jak zpívá a doufá, že "my dreams come thru". Pro ty, kterým se jejich sny nějakým způsobem vyplní, mají velmi moderní vězení, kde se též kouří a zpívá (viz Elvis Presley jail boogy). Kterým se sny nevyplní, těm nezbyvá nic jiného, než platit daně. Takový mají fun today, but sorrow — tomorrow. Je to velmi nesnadné učinit si obraz o Američanu, jen podle radia, ale to je jediná možnost, kterou my obyvatelé Marsu máme. Je těžko pro nás pochopit jejich vztah k práci, která jak známo u nás na Marsu je více hrou než vážnou záležitostí. Vedoucí lidé

v Americe se snaží přesvědčit svůj národ, že práce je zábavou, ale druhá část vedoucích přesvědčuje lid o tom, že člověk není na světě jen pro zábavu je velmi zábavné pro nás sledovat tuto planetu od nás z Marsu a častokrát jsme velmi vděční Prožetelnosti za to, že položila tak velkou vzdálenost mezi Mars a Zemí (tak oni totiž nazývají svou planetu).

Američané mají rádi psy, pro které vymýšlí stále nové druhy pokrmů, aniž by se ptali psa, který druh by on žral. Máme za to, že po správném krmení padne tento domácí přítel — (pes) za obět neřízené touze po "hot dogs". Je asi známkou barbarství, pojídat tyto psy studené. Jiná americká lahůdka je hamburger, asi podle německého města Hamburg. Nepodařilo se nám dosud zjistit, jsou-li hamburgers importováni nebo deportováni. Velikou modou je v Americe auto, s nimž podnikají Američané dlouhé či kratší cesty, asi za tím účelem, aby po návratu domů se cítili spokojeni ve svém domě. Řekl jsem ve „svém"

domě, ale ten dům nepatří jemu, patří skupině hodných lidí, kteří mu za mírný měsíční poplatek (asi 10 dk našeho martského zlatá) tento dům dají k dispozici na 15 asi 20 let, asi podle stáří a zdravotního stavu Američana. Po 15 až 20 ti letech je dům jeho a to už je též nejvyšší čas to zbourat.

Dům je vybaven všemožným zařízením, ve snaze ulehčit manželovi domácí práce, protože jak jsme již podotkli, manželka je většinou pryč od něho. Velikou vymožeností je TV, které umožňuje Američanu příjemný pobyt doma, když nemá na benzin. Na TV vidí on všechny vymoženosti jaké by měl mít, a docílit jich mu brání nízký věk pozemšťana (průměr 59 let). Mít všechny věci ve svém domě, které TV doporučuje, musel by prodat nejen TV ale i dům. To je náš poznatek a naše představa o Američanu, jak jsme si mohli tuto učinit posloucháním amerického rozhlasu, pokud nám to rozhlas z Venuše neruší. Rádi bychom takového pozem-

šťana přivítali u nás na Marsu, ale nemůžeme mu pomoci, naše věda ještě nepokročila tak daleko. Minulý měsíc jsme vynalezli kolo, tak snad až za dalších 500 let. Možná. Máme mnoho parkovacích míst, ale na Marsu nám auta prozatím chybí. Snad později.

žák RxPY, vysoká škola, Mars.

NOVÉ TELEFONNÍ ČÍSLO

EM 3-8888 (4 linky)

Cestovní porady ZDARMA

AIR & OCEAN

TRAVEL SERVICE

1 ADELAIDE ST. E., at Yonge St.

TORONTO

(obchod v přízemí)

Majitel K. BUZEK

KULTURNÍ ZABĚRY

ODHALENÍ POMNÍKU MÁCHOVA

dne 1. května 1861 v Litoměřicích

Vítězslav Hálek

Článek, který přinášíme, je mímén k dvojmu výročí: k století Národních Listů, v nichž byl uveřejněn a rovněž k stému výročí odhalení prvního Máchova pomníku.

Národ bez velikých mužů není národem. Národ, jenž veliké své muže necítí — takového ani nemůže stát na širé zemi. Popíraje své muže, popíral by sama sebe.

Národ bez velikých duchů jest jako člověk bez velikých vlastností. Ten žije, právě aby žil, nemyslí, činem se neopasá nikdy, potácí se mezi dnem a nocí, mezi bděním a spaním, žije od jídla k jídlu, od práce k odpočinku, od něčeho k něčemu. Duch se v něm neprobudil, neboť ducha nemá. Nikdo o něm neví, nemluví, ani si na něho nevzpomene. Nikdo ti nepoví, že jest živ, umře — umře, nemluví o tom nikdo, a promluví-li přec, řekne, že umřel a je konec. Každý velký duch jest ale národu o jednu skvělou vlastnost víc. Mluví-li svět o národu, mluví o jeho velikánech — v nich se zrcadlí celý národ, z národa vyšli, oni jsou o národ. A protož, který národ poznal své muže, ten poznal sebe, vzdávaje čest jim — sebe cíí.

Mácha nebyl z těch, kterým se zásluha ocení již za živa. Jde to u každého ducha vůbec velmi pomalu s uznáním, ještě zdlohavěji — le to musilo jít, když se národ ještě neznal. Co tu malicherných ohledů! Co tu ško láčků, pidimužků — jen aby o kvintilík nebylo slávy víc! Snad někdy někomu nepoděkoval, když ho tento pozdravil, snad se od někoho odvrátil, když tento moudrým žvavstem tvíral jeho sluch, — snad že se neklaněl někomu, jemuž se klaněl svět proto, že peníze jeho vážily více než jeho rozum, snad že nepřisvědčil ledačís hrubosti, která si myslila, že se nutný literát musí usmívat, když ona se k němu blahoskonně snížila, snad že — a protož bijte ho, kamenujte ho! — Vždyť byl našim spolužákem a ve škole sedával za námi!

A pak. Načpak těm básníkům tolik slávy! Vždyť jsou nám nepohodlní, co my ve svých kancelářích tak pracně urovnali, že to ztvrdlo jako raumpouch, tu přijde takový neznaboh, buřič, a rozbije to několika versemi. Rádným lidem sluší sláva, kteří se pachí po zlatém límci, napíšu foliantů a rubrik, že to celý národ jaktžív nepřečte, pomažou inkoustem knih, že se jim až záda sehnou a tucet plátných rukavic rozedře, — a tu přijde člověk, napíše knížku s několika řádky, bláží o ní vytubují do světa — bijte ho — kamenujte ho!

Přijdou antikváři rozumu, kteří syntakticky i gramaticky pročítli Homera a Cicérona, přijdou zpráchnivělí mudrci, kteří velmi esteticky znají každý chlup na Aristotelových jednotách, přijdou duševní Kainové, jimž jest vražda řemeslem již od narození, — že Abelův kůň výše stoupá nežli jejich, přijdou labužníci srdcem i duchem se zašpiněnými břežlemi, kteří i na královské růži vidí jenom prach a špinu svou — a Mácha je romantikem — bijte ho a kamenujte ho!

Naši mládeži patří čest, že uvedla Máchu na místo, které mu bylo jednoduše upíeno. — N a š i m l á ž i patří čest, že odhalila národu o jednu skvělou vlastnost víc. Ovšem vládlo tenkrát světem klinkání jako vlastní, slasti, kolomasti, a běda, kdo netáhl jejich furbek a z básníka se nestal pimprletem! Mácha zahřměl do své lyry, že mžikem pod jeho písní vypučel divukrásný máj, že háje zašuměly ptáctvem, že luky se zaleskly kvítím, — a kdež to chápali, jichž mohutný rozum povstal, aby se — nasnídal!

V litoměřické slavnosti patří první čest našim r o l n í k ů m, neboť ti se zúčastnili nejčetněji. Není to malíčkost, když se řekne, že rolník světí slavnost básníkem! Jdou zprávy o lidech politických rychle jako blesk a rychlostí blesku roznití mysl všechněch. Když ale rolník světí památku muže, který ty drobné verše psal a jehož knihy nejdou do světa v tisících jako kalendáře: to má svou váhu. Jejich přítomností, jejich přičiněním dostala slavnost la zář národní. Hudebníci z vesnic až na tři na čtyry

hodiny cesty se dostavili sem, aby dle svého způsobu přispěli k oslavení.

Posud mi zaznívají v sluchu upřímná slova kanovníka Pfeiffera. Ocenil ve své řeči básníka Máchu úplně — ohlásil účtu k jeho duchu, pochopil jeho velikou touhu, hluboký jeho smutek a jeho zásluhu o národ, o člověka, o krásu a vyhlásil za velké bez ohledu. Kdo při slavnosti nelíčeně udělal dobrého dojmů, byl kníže Taxis. Na něm bylo patrné, že jest hoden slavit památku básníka. U něho jest všude vyjádřený člověk: řekl bys, že to muž z lidu, o šlechtické hrdošti nemá ani zdání. Tak stál s rozžatou svící u křesla, u pomníku, u hrobu, v Máchově bytu četl listy Máchovy a v ostatní slavnosti se podílel jako každý beze všeho rozdílu. On provolával slávu r o l n í k u panu Kratochvílovi, on snahám mladých básníků, on autonomii české. Jest sice smutné, že se z našich časů musejí u šlechty hledati podobná fakta jako bílé laštovky. — Máchův přibytěk vzbudil v člověku pocity divné. Jdeš tam ušlákou, která je dlážděna dolíky a pahrbky, neprošel by skrz ní vůz, člověk jen v stavu strážlivém se musí troufat do ní, leť svrchu dolů jako kámen po střeše. Do přibytku samého vedou dřevěné oúzenké schody; jeden sotva tak velký, že noha se na něj pohodlně postaví a při tom se musí mít hlava na pozoru, aby se neskamarádila se stropem. Pokoje, v nichž bydlil, jsou dva, pohled jejich jest chudobný. Že byl Mácha chudý, neznámá mnoho: u nás ještě bohaté ho básníka nebylo a přeci bylo a jest básníků více než mecenášů. Co tě ale překvapí, jest ta prostranná, daleká, široká, velebná vyhlídka, jakou Mácha měl. V pokoji vidět, že chudoba vládla, na vyhlídce vidět, že v pokoji vládl básník. Když se čtly listy Máchovy v jeho bytě, vládla tam bezdešná tichost, duch Máchův tam mluvil a my jsme mlčeli s úctou.

Beseda v divadle měla úplně ráz rovnoprávnosti a snášlivosti národní: vždy jedno číslo české a s ním se střídalo německé. My jsme tam přišli ovšem co Čechové a viděli jsme, že jdeme ku svým sousedům a nepišlo nám to pranic za těžké, ač jsme světili básníka našeho. Že jsme ho světili dle svého způsobu, kdož se tomu podiví? Odpouštíme litoměřickému plátku, který se s tak neskonale výsky díval na zaniklého Máchu (auf den verschollenen Dichter Mácha), odpouštíme mu to a přejeme si, aby tak dlouho vytrval jako Máchova slavná památka, pro jehož životopis neměl místa. Proti bohům marno věsti války, ale Leitmeritzer Wochenblatt už škodil Máchovi nesmírně. Nebožný Mácha, až se dozví: ten se da — do pláče! Odpouštíme i litoměřickému Gesangsverein bezpříkladnou zdvořilost. Zazpívali nám pod okny jako mužové. Vyslali jsme pak deputaci tří údu, kteří je zvali, aby přišli, zpívali a bavili se s námi co bratři s bratry, a oni odpověděli: "My zpívat nebudem. Naše píseň neplatila vám, my jsme ukázali, že jsou Litoměřice čistě německé město a proto jsme veřejně zpívali německy, když vy jste veřejně svou marsellaisu (Hej Slované) veřejně zpívali". To byl výsměch, to bylo vyzvání Němců. Odpouštíme jim, jer to věc vedlejší, neboť ukázali při koncertě, že si nás vážili umějí, rozebravše sedadla mezi sebou a hostů asi 12 jich ponechavše. My jsme před tím provolali Litoměřicům slávu a nechceme ji bráti zpět. Co konečně na tom!

Hlavní věc jest dokonána. Památka Máchova zasvěcena pomníkem a slavností velmi důstojně. Nosi-li někoho v srdci národ — proti tomu nepomohou žádné protesty.

Národní Listy dne 5. května 1861.

Hodláte-li cestovat kamkoliv

AIRSEALAND
TRAVEL SERVICE

684 BLOOR STREET WEST

ODBORNĚ VAM PORADÍ

W. J. MARTINEK

KANCELÁR: LE. 1-4661

RES.: RO. 9-3714

Lístky na splátky neb za hotové

Ušetříte na nábytku,
když nakoupíte přímo v továrně
UNITED FURNITURE FACTORIES
Showrooms
511 KING ST. W. - EM. 8-7316
Stereo HI-FI importujeme přímo
z Německa
3 POKOJE \$ 159.00

Nakupujte u našich inserentů!

KRAJEM ŽELEZNÝCH HOR

NAPSALA JARMILA DVORÁKOVÁ

Pokračování z min. čísla

Byl požívačnick a labužník, ale čekal na svou dobu. Snad také proto si bral maminku, neboť bylo na snadě, že v tomto manželství bude jen brát a nic dávat, bude jen milován, ctěn, hýčkán a obdivován, aniž bude musit oplácet stejnov. Ty malé laskavosti, které uštědří ženě, budou přijímány jako velké dary a ona mu bude děkovat a stále uspokojovat jeho ješitnost, lačnou nových pochval. Tak se stane člověk dobrým bez zásluh, jen proto, že neodmítne darů, které mu byly nabízeny. I to, jak je bude umět přijímat, bude mu přičítáno za zásluhu. Maminka viděla v tom, že si vzal ji, nemocnou a chudou, projev velké dobroty srdce, zapomínala však, že tak neučinil k vůli ní, ale k vůli sobě. Byl spíše instinktivním chytrákem, který může skoro slepě spolehnout na svoje rozhodnutí a který poradí sám sobě nejlépe, než cizím člověkem dobrého srdce, jemuž se zle lelo opuštěné ženy. Věděl dobře, co dělá a že by ho žádná žena neposlouchala tak jako maminka. Starala se o něj bez reptání a o to mu šlo. Tloukl se od mládí po světě a v podstatě toužil po pohodlí a všech výhodách rodinného života. Představoval si rodinný život podle povídky z nějakého kalendáře, kde byl vykreslen domov s dětmi batolicími se po zemi. Zapomněl docela, že se děti nebatolí celý život po zemi a že dle nepsaného zákona mají o životě a výchově docela jiné představy než jejich rodiče.

Neženil se snad ani z lásky, neboť hledal především klid a domov pro sebe, a ne pro maminku a pro děti. Protože byl však člověk vášnivý a příliš prostomyslný, aby si hlouběji komplikoval život nevěrou, byla maminka jediným předmětem jeho smyslnosti. Rodila proto každý rok, i když to ško dilo jejímu zdraví, neboť se bralo málo ohledu na její osobu. Manželsví přineslo tatinkovi přece i tuto výhodu a pro pohodlného člověka, který se příliš nezabývá citem a nepitvá se ve svém nitru víc než je třeba, je věcnost nejvhodnějším řešením. Tatínek byl sobec, který měl to štěstí, že to na něm nikdo nepoznal a nikdo to o něm nevěděl. A proto jím nejvíce otřásl, když ho někdo neposlechl, nebo když zklamal představy, či jak tatínek říkal "dobré minění", které si o něm udělal. Takové poklesky přijímal jako přímý útok na nejcitlivější místo své povahy, na ješitnost a uražená ješitnost trýznila jej více než citové krize, způsobené ztrátou milované bytosti. Synova smrt, tak zdrucení maminku a Slávku, měla pro něj jednu výhodu a pýchu, že Jindřich zemřel na "poli cti a slávy", jak by se dalo říci slovy regimentu. Přistihl se někdy že si říká: "Alespoň zemřel tak, jak bych si přál, když nechtěl tak žít." Představoval si někdy syna jako generála, umírajícího v čele velkého útoku, který sám připravil a který končí vítězně. Představoval si první strany úředního listu, kde se ličí jeho udatnost, viděl obrazy a jeho jméno, své jméno, které se v synovi proslavilo. Pak by byl snad vůbec nežel Jindřichovy smrti! Bohužel to-

mu tak nebylo. Nebylo dokonce ani možno, připojit k úmrtnímu oznámení připomínku o čestných vyznamenáních a řádech. Vždyť byl teprve začátek války, jeho syn byl již mrtev a nemohl se proslavit. Cítil se osudem ošizen na dětech. Žádné se nevydařilo.

Přesto byl tatínek celkem spokojen po celý život, neboť byl člověk skromný a prostý. Ne však z velikosti ducha, ale z pýchy. Neuznával nic, co nepatřilo do úzkého okruhu jeho životních představ; proto byl tatínek život obyčejný, skoro smutný, zpestřován nevinnými lidskými libůstkami, které nepřekračovaly zájmy plného žaludku. Báť se bolesti, nepřijemnosti, nepohodlí a svízle. Sám si je "nepřipouštěl", u jiných je nevjímal a přezíral tak dokonale, že byl pokládán za statečného a ušlechtilého dobráka, který má "srdce na pravém místě". Jako každý ješitný člověk, který se podobá herci a potřebuje obecenstvo, jemuž by hrál, dal na lidi a dovedl se k vůli tomu záci mnohé ze svých osobních zvyklostí. Cítil lidi a ovládal se před nimi více než před domácími. Cítil ovšem i maminku, ale účta mezi mnoholetými manžely se tolik podobá nevšímavosti, že je těžko najít její důkazy. Cítil maminku, ale proto ví, že byl člověk spravedlivý, mohl si dovolit uctívat jen pathetickými slovy projevů při slavnostních příležitostech. Stačilo docela, že se o něm ví, že cíí. Reglement však předpisoval spořádaný manželský život a tatínek zůstal s maminkou až do smrti a ani mu nepřišlo na mysl, že by mohl býti nešťasten. Bylo to všechno mnohem prostší, než štěstí a neštěstí, byl to život, který se musil brát tak jak šel, ať se líbil či ne.

Tatínek byl střizlivý realista života a kam potom s uměním v takovém srdci, které se podobá vzorné udržené zbrojnici. Všechno co neřinčelo železem, vyhostil za dveře. I on mřil v životě výše než k četnickému stavu. Pustil se s životem do křížku o nějaký sen, který sám nedovedl pojmenovat, který však vábil a lákal, třepaje se před očima jak pestrý praporek na loďní přídi. Vyjel zhurta, ale vítr ho zahnal ke břehu a z volného námořníka se stal pobřežní nádeník. Praporek se ztratil bůhví kam. Koho potom vinit? Popírat vítr, který kdysi vábil, a chytit svou krátkou každodenní cestu? Tatínek byl dokonalý muž a nenařikal celý život pro ztracené naděje. Vžil se tak důkladně do svého povolání, že se stal jeho nejvzácnějším vyznavačem. Jen občas si zařádl, mřal svoje zlé dny a proklínal osud, který se už dávno nestaral o poraženého, jehož vyplivl stranou. Zbyla jen maminka a smyslem jejího života je úsměv na tatínkových rtech. Láká to zahrát si na osud a trestat ji za to, co mu život nadrobil. Týral ji mlčením za útěk na vojnu v 18ti letech, vyčítal jí děti, které přivedla na svět, vážil jí před očima břemeno povinnosti, kterým zatěžuje rodina muže, zrozeného věru pro lepší úděl. Maminka je na řadě, jde-li o výčitky a ponižení. Jaký div, že maminku ten život

NEJSOU ROHLIKY

Číslo, statistiky, o tom, jak se lepší životní úroveň v ČSR průměrného člověka nezajímají. Pro něho mluví fakta, kolik peněz vydělá a co si v jejich hodnotě může koupit, je-li to k dostání. Zde je jeden záber z Domažlic, který je důkazem "blahobytu" v ČSR. Jistý M. Holub si stěžoval na nedostatků v mléčné jídelně v Domažlicích na malý výběr pečiva. Stížnost měl řešit odbor ONV pro obchod, ten však záležitost předal podnikovému řediteli ství Prámu. Ale náprava účinná nebyla, jak zjišťovala brigáda Rudého Práva (na zjišťování kolik se prodává rohlíků mají komunisté vymoženost — speciální brigády). Brigádníci vydali pak o domažlické jídelně tuto úřední zprávu:

"Při prověrce jsme zjistili, že po stížnosti se v mléčné jídelně prodává čaj, mléko a kakao již v 7.30 hod., a to je vše, co bylo napraveno . . . Výběr pečiva je nadále chudý. Vždyť po 14. hod., kdy členové brigády Rudého Práva prověřovali vyřizování stížností, měli v jídelně jen dva sladké loupáčky a osm slaných. Obyčejné rohlíky vůbec neobjednávají a když je někdo žádá, půjčují si je ve vedlejší mléce Prámu." . . . (!!)

zcela zlomil, ačkoliv nebyl o nic horší než tolik životů na světě. Opatřoval ji brzy, těch pár let, o něž byla starší než tatínek, roztoustlo se na celé desetiletí. Dřív se to nevědělo, dokud byli oba mladí, ale teď měla tváře zbrázděné vráskami už ve 40ti letech a vlasy posypané stříbrem, když ještě tatínkova křtice výbojně vzdávala pod kartáčem a jeho hladký oblíček dýchal mužnou silou. Život zkasil mamince zrak, oči jí večer po práci slzely a červenaly ve větru. Svěsil ji truchlivé koutky úst jako u lidí, kteří se často pokoušejí usmívat s pláčem v hrdle.

Poničil však i její dobrotu, neboť maminka byla dobrá od narození. Při nesla si dobrotu na svět, rozhojnila ji ještě svou zbožností katolíčky, do níž se přimísily helvítské zvyky a lidové pranostiky a pověry. Byla dobrá, ale přísná a silná. Lety zdětinštěla a stala se bezmocnou. Dobrota byla její nemocí, dobrota zbařená síly v pokoře rozežírala její tělo, byla jako věc, kterou bral tatínek denně do ruky a která mu věrně sloužila. Nakonec dráždila tatínka jako výsměch. Nikdy se neozvala sama za sebe, nikdy se necítila raněna jako žena, jen bránila mláďata, nelitosně nastavuje vlastní hřbet. To už nebyla dobrota ani upřímnost a ústupnost, to byla bez výrazná vlastnost — lhovost. To nebyl život — to byla smrt. Tatínek zabil v mamince všechno. Stála tu olopěna o sebe bez výčitek a uvědomění, nakonec krásnější než oku lahodící mládí. Rozkvetla krásou bezmezné bolesti, byla dokonalá v kráse životní trosky. Stýskala si? Nestýskala. Byla opravdová, a proto si nestýskala ani na tatínka, ani na Jindřichovu smrt, jenom se starala, jak unese tu tíhu.

Tatínek nenaslál u Jindřicha právě tu zlomenou dobrotu, kterou podědil po mamince. Jindřich se narodil, když byla maminka už změněná, a nassál do sebe její bezmocnost. Byl to těžký dar života. Jindřich byl zkrátka "baba" měkký a ustrašený, jako by se byl na tento svět zrodil jen pro bolest. Byli s maminkou jedna tvář nejen na rodinné podobizně, ale i povahou. Tatínek někdy žasl, co si všechno nechal líbit, ale z poslušnosti, ale nakonec už z lhovosti. Lámal se jako strom bez podpěry, byl tak slabý. Byli s maminkou jedno tělo, oba je tatínek poznamenal. Proto stojí na podobizně u sebe a mají stejné oči. — Jindřich měl vždycky starý a dospělý obličej, přesto že byl mlád.

A Slávka? Slávka nepatřila do toho, co mají ti tři mezi sebou. Narodila se první a tenkrát byla maminka ještě dobrá a silná. I Slávka je dobrá a silná, nikdy nepůjde po mamčině cestě, vždycky najde pro sebe cestíčku, únik, zapomnění. Jako třeba teď. Na zahrádce kvetou pampelišky, housata se mezi nimi toulají a motýly-žlutásci poletují. Zlatý květen. Slávka plete věneček z hebkých květů, má prsty obarvené do žluta a hoře potřísněny. Pověsí jej pod Jindřichův obraz předjati v zadním pokoji. Ano, rodinná podobizna je úplná, i když tam není Slávka.

Z á v ě r .

35 LET VE SLUŽBĚ ZÁKAZNÍKŮM
KENNEDY TRAVEL BUREAU LTD.

Henry Moos - veřejný notář

296 Queen St. West, Toronto, Ont., Canada - Tel. EM. 2-3226

Odborně vyřídí cestu kamkoliv ve světě, visa, pasy, migraci, návštěvy do Kanady, překlady a pojištění.

Zastupujeme veškeré letecké linky a lodní společnosti, jakož i Orbis, Ibusz a Intourist. - Zařizujeme zasilání bezcelných balíčků do Československa.

ODEŠEL VELKÝ SLOVAK

Dokončení se str. 2

nisterstva školstva v Prahe pracoval ve veciach kongruí pre knazov a obeznámil sa tak a ich prácou a dušpasterským povoláním veľmi zovrubne, azda spôsobili, že dr. Derek v úvahách o svojej vlastnej budúcnosti uposluchol Božieho vnuknutia a vyvolil si krátko po príchode do Spojených štátov nové od dosavadného značne odlišné povolanie: pracovať na vinici pánovej. Pôvodným jeho cieľom bolo usadiť sa v Anglii. Keď však táto jeho snaha pre nepochopenie anglických družstevníkov stroskotala, usiloval sa dostať k svojim bratrancom a sesterniciam, z ktorých mnohí bývajú v Lockporte pri Chicagu. Odtiaľ po prechodnom manuálnom zamestnaní v Chicagu nebolo už ďaleko do Maywood, Ill., aby sa dr. Derek zapísal za poslúcháča teologie na Chicago Lutheran Theological Seminary a bol potom jedným z 22 teologov ktorí boli 4. mája 1953 v Chicagucom Wicker Park Lutheran Church ordinovaní za knazov. A pár dní nato, dňa 17. mája 1953 bol na mimoriadnom konvente Slovenskej Evanjelickej Lutheránskej Nariadenia Krista Pána Cirkvi vo Windsore, Ont. Canada, jednoglasne zvolený za slova Božieho kazateľa. Nastúpil 30. augusta 1953 a nezáadho spoznal, že vlastný chrám je podmienkou ďalšieho jestvovania a vzrastu tejto cirkvi. Pustil sa do stavby 50 tisícového chrámu s farou. Po dvoch rokoch námahy a obetí bola posviacka chrámu, o rok nato dohotovená aj nová fara spojená s kostolom. Reverend dr. Koloman Derek sa do nej nastahoval — a už nie sám, ale s pani farárkou. Niečo viac ako po roku, čo nastúpil svoj knazský úrad vo Windsor, spojil svoj životný osud s Annou Marthou Skuhrovou z Kenoshi, Winsconsin, narodenéj z rodičov Anny a Jána Skuhra, pochádzajúcej z Turca. Našiel v nej vernú družku a oddanu spolupracovníčku aj pre svoje knazské povinnosti. Lebo aj ona, tak ako dr. Derek so svojimi spolupracovníkmi s Detva- na kedysi, nezaváhala zavolať: "tu sme a žiadame svoje miesto i hlas v práci i na výsluní!" Absolventka Racine College Conservatory of Music a Carre College of Music, ktorá dlhé roky obstarávala funkciu organistky v Trinity Lutheran Church v Kenoshi, mala nielen všetky predpoklady, ale i ochotu mu vypomáhať, hlavne pri chrámovej hudbe a speve. Na práci a povinnostiach oboch sa nič neumenšilo, keď bol potom Reverend dr. Derek 6. marca 1959 povolaný za farára Slovenskej Evanjelickej Cirkve Svätého Pavla v Bronxu, N.Y.. Napak. Pribudli nové a vari aj ťažšie, lebo si ich vyžadovaly tak pomery v cirkvi ako aj krajaňský život. Hlbavý duch dr. Dereka aj tu vycítil, kde treba priťahovať, čo rozvinúť, posmeliť. Ak sa pisateľovi týchto riadkov v liste z 28. júna t.r. medzi iným aj postažoval: "Naše povolanie je krížom, ťažkým krížom, nie raz pod ním kleáme. Tu je veľký rozdiel v spravovaní cirkvi, ak si pomyslíte na pomery svojho času doma," bol v ďalšej časti tohoto listu aj plný nadšenia, plánov a po zásluhe aj na spomenuťom už výsluní. Písal m. i.:

"Tak sa mi totiž zdá, že ak naše slávnosti — či už Štefánikove či výročia Republiky a podobne — nesústredím do našej cirkvi, tak vymrú. Návštevy na 72. ulici v Sokole boli s roka na rok horšie. Posledné dva roky 40-50 prítomných; to je niečo hrozné. Nuž dostal som myšlienku, vlastne bol som k nej nútený slovenskou časťou cirkvi, usporiadať tržnu Štefánikovu a mala úspech. Bolo vyše tristo ľudí, pravda zväčša ľudia mimo našej ierky stojaci, čo je ešte väčší úspech. Aj naša cirkve tým získala ako mravne tak aj finančne, lebo sme "trhli" vyše 800 dolárov na príspevkoch cirkvi. Nuž to je úspech pekný . . . Tak sa mi teraz zdá, že budem musieť mať pravidelne naše národné slávnosti v našej cirkvi. To znamená aj deň oslavy 28. októbra, aj výročie Masarykových narodenín."

"Aj teraz som veľmi zaneprázdnený, lebo — ako snáď ste informovaný — chystáme posviacku nového chrámu Božieho, ktorá má byť definitívne 10. septembra t. r. Bude to krásny kostol, na kopečku už na hraniciach mesta New Yorku bližšie k Yonkersu. To je už druhý chrám Boží, ktorý posviaciam Bohu počas mojej 8 ročnej služby. Ak si uvážite, čo to znamená nový chrám a reorganizácia cirkvi vôbec, tak uznáte, že 8 rokov je neuve-

SPORT

EVROPSKÝ POHÁR

V kopané Evropský pohár mistrů vstupuje do dalšího ročníku. Hraje se opět způsobem vylučovacím a vylosované dvojice jsou tyto:

1. SKUPINA: Gornik, Polsko, Tottenham Hotspur, V. Britanie, Kamraterna, Švédsko, Feyjordsord, Holandsko, Vorwärts Berlin, Vých. Německo, Linfield Belfast, Severní Irsko, Spora, Lucembursko, Boldklub 1913, Dánsko, FC Nuernberg, Západní Německo, Drumcorda, Irsko, Standard Liege, Belgie, Frederikstadt, Norsko, FC Monaco, Francie, Glasgow, Skotsko.

2. SKUPINA: Servete Ženeva, Švýcarsko, Hibernian Valeta, Malta, Panathinaikos, Řecko, Juventus Turin, Itálie, CCA Bukurešť, Rumunsko, FC Austria Vídeň, Rakousko, Vasas Budapešť, Maďarsko, Real Madrid, Španělsko, CDNa Sofia, Bulharsko, Dukla Praha, Československo, Lisabon SC, Portugalsko, Partizán Bělehrad, Jugoslavie.

Do druhého kola bez boje postupují Valkeakosken, Finsko, turecký mistr Besiktas Istanbul a letošní vítěz poháru Benfica Lisabon. V soutěži bude mít tedy Portugalsko dva kluby, neboť Benfica Lisabon není letos mistrem Portugalska. Rovněž tak druhý letošní finalista FC Barcelona musela přenechat mistrovský titul Španělska opět Real Madridu, který je dosud nejúspěšnějším klubem Evropského poháru. Od Dukly se čeká postup do dalšího kola, zejména po úspěchu "dukelských" v N. Yorku. — Angličané vidí favorita soutěže ve svém mužstvu Tottenham Hotspur, který se letos stal nejen mistrem ligy, ale též vítězem anglického poháru.

Současně se hraje Evropský pohár pohárových vítězů jednotlivých zemí, ve kterém hrají tyto kluby: Rapid Vídeň, Rakousko, Soartak Varna, Bulharsko, Floriana Valleta, Malta, Ujpest, Maďarsko, Sedan, Francie, AC Madrid, Španělsko, Chauv de Fond, Leixoes, Portugalsko, Dufermline, Skotsko, St. Patrick, Dublin, Irsko, Leicester City, Anglie (Anglii reprezentuje poražený finalista poháru) Glenavon, S. Irsko, Vardar Skopje, Bulharsko, Progresul, Rumunsko, Olympiacos, Řecko, Dudelingen, Lucembursko, Aarhus, Dánsko a Ajax Amsterdam, Holandsko.

KDO VYHRAJE ?

Profesionální liga kanadské kopané spěje k rozhodujícímu závěru. Toronto City po odchodu Matthewse, Haynese a Blanchflowera vykazalo pokles formy, ale stále vede tabulku, i když jen těsně před Cantalií Montreal. Také třetí v tabulce Hamilton Steelers mají ještě možnost získat titul prvního ročníku soutěže. — Na posledním místě, a kde také asi skončí, je torontská Italia, klub, který jediný má uspokojující návštěvy a stabilní kádr svých příznivců. Největším rozčarováním jsou slabé návštěvy v Montreale, Cantalie, která dříve mívala vždy svých 4,000 diváků, když ještě hrávala v Národní lize.

V Národní lize AS Roma je vážným uchazečem titulu a v zápasech s předními kluby dostává se jí podpory italské etnické skupiny, která je téměř totožnou s převážnou částí publika, které chodí na Varsity na Profesionální ligu. Zlepšení vykázal White Eagle, který se minulou nedělí postaral o největší překvapení soutěže, když v Montreale porazil Concordii 3:2. — Posledním v lize je torontský Ulster.

Čtete a odebírejte "Naše Hlasy"!

rtelne krátká doba na dvo nové chrámy. Ale s pomocou Božou to šlo a ja sa teším na 10. septembra, lebo to sa tu zide Slovač luteránska zo širokého okolia, nakoľko som obľúbený, ako kazateľ. A pre Slovákov — v dobe, keď slovenčina v našich cirkvách vymiera (aj moja je už viac-menej anglická) — je to historicky dôležitá udalosť."

"Ak mi čas dovolí, skočím do Washingtonu. Už dávno sa sberám, ale práca nepuší. Potom by sme sa zišli a trochu si osobne podiskurovali."

Všetky túžby a plány Reverenda dr. Kolomana Dereka byly náhle přerušeny. Padol nečakane pod ťažkým krížom, zasiahnutý studenou rukou smrti. Spomienka na neho vaučuje otázku, kto na jeho miesto? Kto poniesie pochodeň, ktorá predčasne vypadla z jeho zomdletých rúk?

SOKOLOVNA TELOCVIČNÁ JEDNOTA SOKOL TORONTO 2

1621 DUPONT ST. HUDBA

SOVIETY OHROŽUJÚ INTEGRITU ČESKOSLOVENSKA

Dokončení se str. 1

mer.tiek na sebeurčenie. Národy strednej Európy majú aspoň také právo na sebeurčenie ako nezralé kmeny v Afrike a v Ázii. Veď v minulosti dokázali, že is vedľa vládnúť. Po Mnichove povedal dr. Beneš Angličanom, že v Mni chove stratili Singapore. Trvalou stratou strednej Európy by sme stratili kľúčové pozície v ostatnom svete, bez ktorých by bola i naša vlastná sloboda ohrozená.

Vo veci Bizerty-Tunisu vyvolávajú tak zvaní neutrálovia spoločne s komunistami debatu vo Spojených národoch proti Francii, ale vo veci Berlína a strednej Európy sa každý snaží byť neutrálom, aby si nepohneval Moskvu. Sovietsky porušili každé medzi národné ujednanie, keď im prestalo vyhovovať. Teraz sa po kúskoch začínajú zmocňovať Berlína. — Dúfajú tým doceliť, že sa slobodný svet omedzí len na slovné protesty. Nie je možné publicitou a nepriamou podporou schvalovať útek obyvateľov zo zemi za železnou oponou a keď tento dosiahne veľkých rozmerov, Sovietom veľmi nepriemenných, hovoriť, že sa Sovietsky nemajú provokovať. Tým sa národy demoralizujú a nechávajú na pospas komunistom. Za týchto okolností môžu Sovietsky kričať, že sú za mier i za ozbrojenie a dobývať pozície jednu za druhou. — Ešte máme možnosti i prostriedky to zastaviť.

SVĚTOZNÁMÉ AUTO BMW 700

- 50 mil na 1 galon
- 85 mil rychlost
- 65 mil průměrná rychlost

Spolehlivý, úsporný, čtyřsedadlový vůz

Poslední modely právě došly
SEDAN \$ 1735 - COUPE \$ 1935
TÉŽ OJETÉ VOZY NA SKLADĚ
25 RONCESVALLES AVE, TORONTO
Z. A. MARTINEK

DR. G. MRÁZ

ZUBNÍ LÉKÁŘ

805 BLOOR STREET WEST

TEL.: LE. 71841

Ordinuje dle úmluvy.

ČESKÁ CUKRÁRNA

V HAMILTONĚ

doporučuje

vídeňské dorty
mandlové a oříškové,
české punčové dorty
a výběrné zákusky

JOE'S

BAKERY & COFFEE SHOP

213 KING ST. E. — JA 9-2323

Navštivte naši kavárnu!

PRÁTELSKOU ZÁBAVU

U PŘÍLEŽITOSTI IV. LETNÍCH HER KANADSKÉHO SOKOLA -

PORÁDANOU V NEDELI DNE 3. ZÁŘÍ 1961 V SOKOLOVNE

pro členy a jimi uvedené hosty

ZAČÁTEK V 8 HODIN VEČER

TANEC

OBČERSTVENÍ

FRANK'S MOVING

provádí stěhování a veškerou i

dálkovou dopravu.

-FRANTA BAZIL

LE. 2-7724.

Světě nám veškeré Vaše stěhování

YAROSLAV HUEBER

(Dr. Jur.) LL.B.

Tel.: EMpire 8-5536

Ste 215

ADVOKÁT A VEŘEJNÝ NOTÁŘ

57 Queen St. West, Toronto 1

ADVOKÁT

a VEŘEJNÝ NOTÁŘ

GEORGE BEN, B.A.

1134 Dundas St. West

Toronto 3, Ont.

Kanc. LE. 4-8431

Res. LE. 3-4855

PRVOTŘÍDNÍ

UZENINY A MASA

nakupujte u krajaňské firmy

BLOODALE MEAT MARKET

1564 Bloor W. - Tel. LE 5-0344

MAJITEL ARNOŠT FANTL

VŠETKY DRUHY POISTENIA

Auto - Požární - Obchodné

Životné - Zdravotné - Penzijné

VELIN INSURANCE AGENCY

DR. D. VELÍN

Tel.: HI 4-1593 - EM. 8-6121

DON MILLS, ONT.

115 PLATEAU CRESCENT

IMPERIAL RESTAURANT

Roman Regep, Prop.

BEST COFFEE IN TOWN

216 Christina Street North

Sarnia, Ont.

ED. 7-9031

L. LUNSKÝ OPTIK

Prohlídka očí - Zhotovení brýlí

Prvotřídní kvalita

Hovoříme česky

470 COLLEGE ST., TORONTO

WA 1-3924

NOVÉ KOZICHY

NA MIRU. PŘE-

MODELOVÁNÍ

Zboží se zárukou

Odborné opravy

FRANK PECH

238 KING ST. E., HAMILTON,

Ontario - Tel.: JA. 2-8926

SOKOLSTVO

SOKOL I - SOKOL II v lehké atletice

V neděli 20. srpna střetla se na Masaryktown v přátelském utkání v lehké atletice dvě sokolská družstva. 11 závodníků z obou jednot soutěžilo v šesti disciplínách. V konečné klasifikaci zvítězila jednot Sokola I., když dosáhla 36½ bodů, před jednotou Sokola II., která získala 27½ bodů.

Jednotlivé výsledky: Koule: I. Staňk, II. 33,51½; 2. Večeřa, II.; 3. Kihn, I. — Výška: 1. Kihn, I. 4,10; 2. Večeřa, II.; 3. Tut, I. — Disk: 1. Večeřa, II. 96,71½; 2. Staňk, II.; 3. Kihn, I. — Oštěp: 1. Kihn, I. 147,6 2. Staňk, II.; 3. Pavlík, I. — Dálka: 1. Pavlík, I. 17,10; 2. Kihn, I.; 3. Sypták, I. — 100y: 1. Kovač, I. 10,9; 2. Kihn, I.; 3. Večeřa, II.

Značný počet diváků sledoval soutěžení, které, doufáme, bude následováno dalšími. Vítězné družstvo Sokola I. bylo pozváno k účasti na Letních hrách KS, které se budou konat v Torontě 2. září v 1 hod. odpoledne na dráze Royal York Collegiate.

Z ČESKOSLOVENSKA

— Průměrný věk družstevníků — v Čižové — je 55 let," referovalo z Čech Rudé právo dne 13. července. Kolchoz se obrátil na národní výbor, aby opatřil mladší pracovníky. "MNV si tedy vzal lidí k přátelským pohovorům. Pozvaní buď nepřišli nebo s sebou přinesli výstřížky z novin, že MNV nemá právo nikoho nutit . . ." — "Mezi mladými se vytvořila přímo psychóza nechuti k JZD, o čemž svědčí i tato malá příhoda, pokračovalo Rudé právo. "Po výroční členské schůzi JZD neměla děvčata s kým tančovat. Mladí chlapi totiž stáli pod okny, poslouchaly hudbu, ale do sálu nevstoupili, aby je družstevníci snad nepřesvědčovali ke vstupu do JZD."

—Žně v dnešním Československu jsou z neznámých důvodů tak obtížným problémem, že režim "mobilizuje" kde koho, aby pomohl sklídit úrodu. Rudé právo otisklo 5. července historiku o výpomocné brigádě kombajnérů. — "Do okresu Komáňno jsme přijeli už 20. června. Noviny hned o nás psaly, že pomáháme při sklizení, a my jsme zatím trčeli na STS Hurbanovo. Ředitel stanice nás uvítal krobijánsky a trval na tom, abychom tam stroje nechali a jeli domů. Někteří ho poslechli, ale nám se od strojů nechtělo. — Kombajny jsme opravili, a což když nám je tady někdo porouchá. V Hurbanově jsme byli tři dny a nikdo si nás nevšímal . . ." "Co víc, okresní plánovači ani nevěděli, že "už senická brigáda kombajnérů je v Hurbanově a nečinně stojí."

AUTO - POŽÁR - BONDY

Dopravní a všeobecné pojištění

Výhodnější a levnější podmínky

Auto - financování

PROCK INSURANCE AGENCY

124 PANDORA CIRCLE

SCARBORO, ONT.

AXminster 3-7916

JOHN GREGOR

Dovoluje si oznámiti, že opět provádí veškerý Plmbing Heating, opravy a nové práce, pod firmou

QUALITY PLUMBING & HEATING

COMPANY

Volejte LE 3-8396